

Oponentský posudek bakalářské práce

Lucie Kotková, *Spisová služba a návrh implementace elektronického systému spisové služby v Muzeu hlavního města Prahy, Praha 2020, 72 s.*

Bakalářskou práci otevírá úvodní pasáž, která obsahuje precizní vymezení tématu a vysvětluje jeho důležitost, zcela však schází popis jakýchkoli metod, jimiž autorka v následující práci postupuje, a chybí i jakákoli zhodnocení literatury, kterou využívala především v první části práce.

Práce samotná se pak člení vnitřně na dvě samostatné části. První z nich seznamuje čtenáře v obecných rysech s vývojem spisové služby po roce 1918. Zcela chápu, že sepsat odpovídající text k tomuto tématu je poměrně obtížným úkolem vzhledem k tomu, jak málo pozornosti bylo dosud této problematice věnováno. Obraz chaosu a rozvratu spisové služby po roce 1945, který byl podle autorky (resp. autorů jejího v podstatě jediného zdroje Kunt – Lechner atd., pokud pomineme základní učebnici archivnictví od J. Štouračové) zapříčiněn přílivem zcela nekvalifikovaných pracovníků do administrativní služby, ovšem považuji za neodpovídající skutečnosti a v mnoha případech i nespravedlivý. V obecných výkladech také doporučuji i větší preciznost při vyjádřeních k soudobé situaci: z textu (s. 13) např. plyne, že se autorka domnívá, že ministerstvo vnitra bylo ústředním orgánem komunistické strany, také tvrzení, že „nedostatky dřívější právní úpravy se opět projevily zejména zánikem československé federace, probíhající reorganizací správy a rozsáhlou privatizací“ (s. 16), mám za nešťastné. Ve výkladu o legislativě po roce 2000 se pak autorka ocitá na již mnohem bezpečnější půdě, jak je na textu poměrně výrazně znát.

Druhá, praktická, část práce je oproti první teoretické partii velmi zdařilá. Je zřejmé, že autorka zužitkovala vlastní praktické znalosti a dovednosti získané při výkonu povolání, navíc měla „štěstí“, že narazila na původce, jehož stav spisové služby je dosti zanedbaný (alespoň tedy v rovině interních dokumentů regulujících spisovou službu) a poskytuje jí bohaté pole působnosti a dostatek situací, na nichž je možno vylíčit kontrast mezi teoretickým ideálem a méně ideální praxí. Předkládá tak kvalitní a poučenou analýzu spisové služby v Muzeu hl. m. P., která není pouze intelektuálním cvičením, ale může se stát užitečným základem pro reformu spisové služby a s ní souvisejících dokumentů v této instituci.

K dalším, formálním, aspektům práce se vztahují následující poznámky: K úpravě poznámkového aparátu navrhuji propříště používat při opakované citaci stejného zdroje zkrácených odkazů či slova tamtéž, v internetových odkazech pak doporučuji zrušit aktivnost odkazu či minimálně jeho podtržení, které při čtení textu zcela odvádí pozornost čtenáře od textové části právě do poznámkového aparátu. Také vytučnění některých pojmů by možná v zájmu plynulého čtení bylo lépe nahradit kurzivou či jiným typem zvýraznění (např. proložení).

Práce je napsána na dobré jazykové a gramatické úrovni, snaha o preciznost vyjádření se však někdy míjí účinkem („docházelo k rozporům, které se vyznačovaly nejasnostmi“, s. 21, a vážně se na rozvoji informačního systému pražský magistrát „podepsal“? tento termín je používán běžně pejorativně, což ovšem takto v textu myšleno není, tak či onak se nejedná o jazykově neutrální vyjádření a nemá v kvalifikační práci co dělat, s. 29, preciznější vyjadřování by si zasloužil i závěr celé práce).

Souhrnné hodnocení:

První část práce považuji z hlediska celkového vyznění za zbytnou, s výjimkou pojednání o nejnovější legislativě. Hlavní hodnotu práce spatřuji v její praktické části, která představuje možný fundament budoucí reformy spisové služby a k ní se vztahujících dokumentů v Muzeu hl. m. Prahy.

V souladu s řečeným navrhuji práci hodnotit jako velmi dobrou, v případě kvalitní obhajoby jako výbornou.

V Praze 3. 9. 2020

PhDr. Klára Woitschová, Ph.D.